

เกษตรดีที่เหมาะสม

สำหรับ กระเจี๊ยบเขียว

กรมวิชาการเกษตร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เกษตรดีที่เหมาะสม
สำหรับ
กระเจี๊ยบเขียว

Good
Agricultural
Practice
(GAP)
for
Okra

กรมวิชาการเกษตร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ISBN : 974-436-164-6

ลำดับที่ 31

คำนำ

ไ เกษตรดีที่เหมาะสม (Good Agricultural Practice : GAP) เป็นแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญของกรมวิชาการเกษตรที่กำหนดไว้เป็นนโยบายมาตั้งแต่ปี 2541 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างผลผลิตตรงตามมาตรฐานคุณภาพ หรือได้คุณภาพตามที่ตลาดต้องการ ตั้งแต่การเพาะปลูก จนถึงการเก็บเกี่ยว การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวการบรรจุหีบห่อ และการขนส่งเพื่อจำหน่าย

กระเจี๊ยบเขียว เป็นพืชผักปลูกเพื่อบริโภคภายในประเทศและส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ ปัญหาสำคัญของการผลิต คือ การปนเปื้อนของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพของผู้บริโภค การจัดการที่ถูกต้องจึงควรดำเนินการตามคำแนะนำของเกษตรดีที่เหมาะสม ซึ่งในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตจะต้องมีการปฏิบัติอย่างถูกต้องมีความเหมาะสมกับสภาพของแต่ละพื้นที่ และที่สำคัญคือเกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติได้

เกษตรดีที่เหมาะสม สำหรับกระเจี๊ยบเขียวเล่มนี้ จึงเป็นแนวทางการปฏิบัติ เพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพ ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารเล่มนี้จะมีคุณค่าและมีประโยชน์สำหรับเกษตรกรและผู้สนใจ ตลอดจนผู้ประกอบการส่งออกสินค้าเกษตร ในการนำไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

(นายสมศักดิ์ สิงห์ลกะ)

อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

มีนาคม 2545

สารบัญ

แนวทางการปฏิบัติ

	คำนำ	
	แหล่งปลูก	1
	พันธุ์	2
	การปลูก	2
	การดูแลรักษา	3
	สัญลักษณ์และความสะอาด	3
	ศัตรูของกระเจี๊ยบเขียวและการป้องกันกำจัด	4
	คำแนะนำการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้องและเหมาะสม	12
	การเก็บเกี่ยว	14
	วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว	15
	การบันทึกข้อมูล	16

เกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับกระเจี๊ยบเขียว

Good Agricultural Practice (GAP) for Okra

1. แหล่งปลูก

1.1 สภาพพื้นที่

- ควรเป็นพื้นที่ราบ มีความสม่ำเสมอ
- ไม่มีน้ำท่วมขัง
- ใกล้แหล่งน้ำสะอาด และสะดวกต่อการนำมาใช้
- ห่างไกลจากแหล่งมลพิษ
- การคมนาคมสะดวก สามารถนำผลผลิตออกสู่ตลาดได้รวดเร็ว

1.2 ลักษณะดิน

- ดินร่วนปนทราย แต่สามารถปลูกได้ในดินเกือบทุกชนิด
- มีความอุดมสมบูรณ์สูง การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี
- มีค่าความเป็นกรดต่างระหว่าง 6.0-6.5

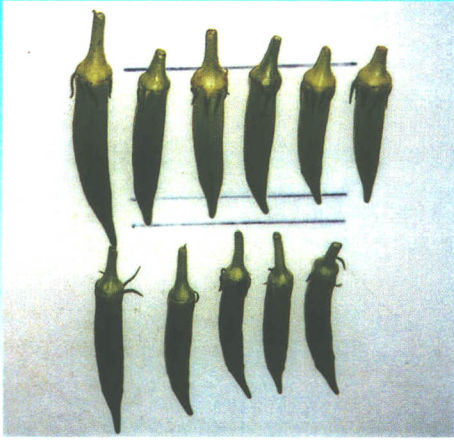
1.3 สภาพภูมิอากาศ

- อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตประมาณ 21-35 องศาเซลเซียส
- มีแสงแดดจัด
- กระเจี๊ยบเขียวปลูกได้ตลอดปี การปลูกสำหรับส่งออกควรเริ่มปลูกประมาณเดือนกันยายน หรือปลูกให้สามารถเก็บผลผลิตในเดือนพฤศจิกายน-มิถุนายน

1.4 แหล่งน้ำ

- มีแหล่งน้ำสะอาด ไม่มีสารอินทรีย์และสารอนินทรีย์ที่มีพิษปนเปื้อน
- มีน้ำเพียงพอสำหรับใช้ตลอดฤดูปลูก

พันธุ์ OK 9701

การปลูกแบบยกทรง

ทำหลุมปลูกแล้วหยอดเมล็ด

สภาพแปลงปลูกที่ดี

2. พันธุ์

2.1 การเลือกพันธุ์

- พันธุ์ต้านทานโรคเส้นใบเหลือง
- ผลผลิตมีคุณภาพและตรงตามที่ต้องการ
- เจริญเติบโตดีเหมาะกับสภาพดินฟ้าอากาศที่ปลูก

2.2 พันธุ์ที่นิยมปลูก

- OK 9701 และ ยูนิซีตส์ ลักษณะลำต้นสูง ฝักพอม มี 5 เหลี่ยม สีเขียวสม่ำเสมอ นิยมปลูกสำหรับส่งออก ต้านทานต่อโรคเส้นใบเหลือง

3. การปลูก

3.1 การเตรียมดิน

- ไถดินและเก็บวัชพืช แล้วตากดินไว้ 7-14 วัน
- ควรวิเคราะห์ดินก่อนปลูก ถ้าดินมีความเป็นกรดต่ำกว่า 6.0 ให้หว่านปูนขาว อัตรา 100-200 กิโลกรัมต่อไร่ หลังไถดิน
- ไถพรวนปรับระดับดินให้สม่ำเสมอ

3.2 วิธีการปลูก

- ในฤดูแล้งใช้ระยะปลูก 50x50 เซนติเมตร จำนวน 6,400 หลุมต่อไร่ และ ในฤดูฝนใช้ระยะปลูก 60x60 เซนติเมตร จำนวน 4,500 หลุมต่อไร่
- ทำหลุมต้นๆ รองกันหลุมด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกที่สลายตัวดีแล้ว เช่น มูลวัว มูลสุกร หรือมูลไก่ อัตรา 2 ตันต่อไร่ หรือตามความสามารถที่จะหามาใช้ได้
- คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วยไฮโปไรโดอิน 50% ดับบลิวพี อัตรา 60 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม เพื่อป้องกันกำจัดโรคที่ติดมากับเมล็ด
- หยอดเมล็ดหลุมละ 4-5 เมล็ด ถอนแยกเมื่อกระเจี๊ยบเขียวอายุประมาณ 20 วัน ให้เหลือจำนวน 2-3 ต้นต่อหลุม

4. การดูแลรักษา

4.1 การให้ปุ๋ย

- ให้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กิโลกรัมต่อไร่ แบ่งใส่ 2 ครั้งเท่าๆ กัน ครั้งละ 50 กิโลกรัมต่อไร่ ครั้งแรกให้หลังจากถอนแยกแล้ว ครั้งที่สองให้เมื่อกระเจี๊ยบเขียวเริ่มออกดอก โดยให้ปุ๋ยทั้งสองข้างของแถว พรวนดินกลบปุ๋ยแล้วรดน้ำให้ชุ่ม

4.2 การให้น้ำ

- ให้น้ำทันทีภายหลังจากการปลูกและให้ปุ๋ย
- ควรให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ อย่าให้ขาดน้ำในระยะออกดอกและติดฝัก เพราะจะทำให้ผลผลิตและคุณภาพฝักต่ำกว่ามาตรฐาน

4.3 การอนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ

- ศัตรูธรรมชาติของแมลงศัตรูกระเจี๊ยบเขียวที่สำคัญ พบทั่วไปในแปลงกระเจี๊ยบเขียว ได้แก่ แตนเบียนไมโครพิทิส ตัวเต็มวัยมีสีดำ ขนาดเท่าขี้ผึ้ง วางไข่ในตัวหนอนกระทู้หอมและหนอนกระทู้ผัก ไข่ฝักเป็นตัวหนอนจะอาศัยอยู่ภายในตัวหนอนกระทู้หอมและหนอนกระทู้ผักประมาณ 7 วัน แล้วออกมาด้งรังเข้าดักแด่ภายนอก ดักแด่มีสีน้ำตาล ขนาดเท่าเม็ดข้าวสารแต่ยาวเพียงครึ่งเดียว ทำให้หนอนกระทู้หอมและหนอนกระทู้ผักไม่กินอาหารและตายในที่สุด

5. สุขลักษณะและความสะอาด

- กำจัดวัชพืช ควรกำจัดขณะวัชพืชยังเล็ก เพื่อให้ไม่ให้แข่งขันกับพืชหลัก หรือเป็นแหล่งเพาะศัตรูพืช หรือติดไปกับผลผลิต
- เก็บวัชพืช เศษพืชโดยเฉพาะที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลงปลูก
- อุปกรณ์ เช่น กรรไกร เครื่องพ่นสารเคมี ภาชนะที่ใช้เก็บผลผลิต ฯลฯ หลังใช้งานแล้วต้องทำความสะอาด และเก็บให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานเสมอ

ให้ปุ๋ยครั้งแรกเมื่อถอนแยกแล้ว

ให้ปุ๋ยครั้งที่ 2 เมื่อเริ่มออกดอก

โรคกระเจียบเขียว

ฝักเหลืองเกิดจากโรคเส้นใบเหลือง

โรคเส้นใบเหลือง

โรคใบจุด

ฝักเป็นโรคสแคป

6. ศัตรูของกระเจียบเขียวและการป้องกันกำจัด

6.1 โรคที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

6.1.1 โรคเส้นใบเหลือง

สาเหตุ เชื้อไวรัส

ลักษณะอาการ เส้นใบมีอาการต่างเหลือง ต้นที่เป็นโรครุนแรงยอดจะเหลืองม้วนงอ ฝักมีสีเหลือง ติดฝักน้อย และไม่สมบูรณ์ ถ้าเป็นโรคในระยะต้นกล้าจะทำให้ต้นแคระแกร็น มีแมลงหวี่ขาวเป็นพาหะของโรคนี้

ช่วงเวลาระบาด ระบาดได้ตลอดฤดูปลูก ในแหล่งที่เคยมีโรคเส้นใบเหลืองมาก่อนและมีแมลงหวี่ขาว

การป้องกันกำจัด

- ปลุกพันธุ์ต้านทานต่อโรคเส้นใบเหลือง เช่น OK 9701 หรือสายพันธุ์ลูกผสมกับพันธุ์ที่มาจากประเทศอินเดีย เป็นต้น
- กำจัดต้นที่เป็นโรคเผาทำลายทิ้ง โดยเฉพาะหลังออกจนถึงระยะก่อนออกดอกและติดฝัก
- หลีกเลี่ยงการปลูกพืชอาศัยของเชื้อไวรัส เช่น แตงและมะระ ภายในหรือใกล้บริเวณที่มีโรคระบาดต่อเนื่อง
- กำจัดวัชพืชหรือพืชอาศัยของเชื้อไวรัส ภายในหรือรอบบริเวณแปลงปลูกเพื่อป้องกันเชื้อไวรัสอยู่ข้ามฤดูปลูก
- พ่นสารป้องกันกำจัดแมลงหริั่วขาว ตามคำแนะนำในตารางที่ 2

6.1.2 โรคใบจุด

สาเหตุ เชื้อรา

ลักษณะอาการ อาการเกิดกับใบล่างก่อนแล้วลุกลามขึ้นสู่ส่วนยอด จะสังเกตเห็นผงเชื้อราลักษณะคล้ายแป้งสีขาวอมเทาด้านหลังใบ ถ้าอาการรุนแรง ผงแป้งจะเปลี่ยนเป็นสีเทาปนดำ ทำให้ใบแห้งและร่วง ต้นทรุดโทรมและตายในที่สุด

ช่วงเวลาระบาด ระบาดได้รวดเร็วในฤดูหนาว สภาพแวดล้อมที่มีความชื้นสูง หมอกและน้ำค้างลงจัด เชื้อราแพร่กระจายโดยลมหรือน้ำขณะรดต้นพืช

การป้องกันกำจัด

- คลุกเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูก ตามคำแนะนำในตารางที่ 1
- เก็บใบเป็นโรคที่ร่วงหล่นตามบริเวณแปลงปลูกนำออกไปเผาทำลาย
- ในฤดูหนาว ควรพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ตามคำแนะนำในตารางที่ 1

6.1.3 โรคสแคป

สาเหตุ เชื้อรา

ลักษณะอาการ พบบนฝักอ่อน เริ่มแรกมีตุ่มเล็กสีเทาดำกระจายอยู่ทั่วไป เมื่อตุ่มเหล่านี้ขยายติดต่อกัน จะทำให้ฝักบิดงอ ถ้าอาการรุนแรง แผลเป็นสะเก็ดแห้ง เชื้อราแพร่กระจายโดยลมหรือน้ำ ระบาดรุนแรงในพื้นที่ปลูกแบบร่องที่มีน้ำล้อมรอบ

ช่วงเวลาระบาด

- ฤดูฝนสภาพอากาศร้อนสลับชื้นกลางคืนมีหมอกหรือน้ำค้างจัดตามด้วยอากาศร้อนในตอนกลางวัน ในบางท้องที่พบในฤดูหนาว
- ช่วงพืชแตกยอดอ่อนหรือติดฝัก

การป้องกันกำจัด

- เก็บฝักอ่อนที่เป็นโรคนำออกไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก
- ถ้ากระเจี๊ยบเขียวติดฝักอ่อนในช่วงฝนหรือสภาพร้อนชื้น หรือในพื้นที่ที่มีน้ำค้างหรือหมอกลงค่อนข้างจัด ควรพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืชตามคำแนะนำในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การใช้สารป้องกันกำจัดโรคของกระเจียบเขียว

โรค	สารป้องกันกำจัดโรคพืช ^{1/}	อัตราการใช้ / น้ำ 20 ลิตร	วิธีการใช้ / ข้อควรระวัง	หยุดการใช้สารก่อนเก็บเกี่ยว
ใบจุด	ไฮโปรโดอิน (50% ดับบลิวพี)	60 กรัม/ เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม	คลุกเมล็ดก่อนปลูก	-
	โพรพีเนบ (70% ดับบลิวพี)	40 กรัม	พ่นในฤดูหนาวเมื่อพืชเริ่มออกดอกเพื่อป้องกันการเข้าทำลายของโรค พ่นทุก 10-15 วันขึ้นอยู่กับความรุนแรงของโรค และเมื่อพบโรค	7 วัน
	แมนโคเซบ (80% ดับบลิวพี)	40 กรัม	ให้พ่นทุก 5-7 วัน	7 วัน
สแคป	แมนโคเซบ (80% ดับบลิวพี)	40 กรัม	พ่นเมื่อพืชเริ่มออกดอก หลังจากนั้นพ่นทุก 10 วัน ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของโรค	7 วัน

1/ ในวงเล็บคือ เปอร์เซ็นต์สารออกฤทธิ์และสูตรของสารป้องกันกำจัดโรคพืช
หมายเหตุ ขณะเก็บเกี่ยวผลผลิตไม่ควรพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ควรเก็บส่วนที่เป็นโรคเผาทำลาย

6.2 แมลงศัตรูที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

6.2.1 หนอนกระทู้หอม

ลักษณะและการทำลาย ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนวางไข่เป็นกลุ่มสีเขียวมีขนปกคลุมบนส่วนอ่อนของพืช เช่น ใบ ก้านใบ หนอน กัดกินส่วนต่างๆ ของพืช ทำให้ผลผลิตลดลง คุณภาพไม่เป็นที่ต้องการของตลาด หนอนโตเต็มที่จะเข้าดักแด้ในดิน

ช่วงเวลาระบาด ระบาดในช่วงฤดูปลูกตามแหล่งปลูกภาคกลางและภาคตะวันตก

การป้องกันกำจัด

- ไถพรวนตากดินก่อนปลูกเพื่อกำจัดดักแด้
- เก็บกลุ่มไข่และหนอนทำลาย
- สุ่มสำรวจกลุ่มไข่และหนอนจากพืชจำนวน 100 ต้นต่อไร่ ทุก 5-7 วัน ถ้าพบไข่เฉลี่ย 1 กลุ่ม หรือหนอน 1 ตัวต่อต้น ให้ใช้สารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ตามคำแนะนำในตารางที่ 2

6.2.2 เพลี้ยจักจั่นฝ้าย

ลักษณะและการทำลาย ตัวเต็มวัยรูปร่างยาวรี สีเขียวจาง วางไข่เป็นฟองเดี่ยวๆ ตามเส้นใบ หรือก้านใบพืช ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ ทำให้ใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและม้วนงอลง

ช่วงเวลาระบาด ระบาดได้ตลอดฤดูปลูก

การป้องกันกำจัด

- สุ่มสำรวจปริมาณเพลี้ยจักจั่นจากพืช 100 ต้นต่อไร่ ต้นละ 5 ใบ โดยนับจากใบยอดลงมา ถ้าพบตัวอ่อนมากกว่า 1 ตัวต่อใบ ให้พ่นสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชตามคำแนะนำในตารางที่ 2

6.2.3 หนอนเจาะสมอฝ้าย

ลักษณะและการทำลาย ตัวเต็มวัยวางไข่เป็นฟองเดี่ยวๆ ตามส่วนอ่อนของพืช เช่น ใบ ก้านใบ ยอดอ่อน หนอนวัยแรกกัดกินทำลายภายในฝัก ทำให้ผลผลิตลดลงและคุณภาพไม่เป็นที่ต้องการของตลาด

ช่วงเวลาระบาด พบระบาดในช่วงออกดอกและติดฝัก

การป้องกันกำจัด

- เก็บหนอนทำลาย
- หากจำเป็นให้ใช้สารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชตามคำแนะนำในตารางที่ 2

หนอนกระทู้หอมกัดกินใบ

หนอนกระทู้หอมกัดกินฝัก

เพลี้ยจักจั่นดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ

หนอนเจาะสมอฝ้ายทำลายดอก

หนอนเจาะสมอฝ้ายทำลายฝัก

หนอนกระตุ้ฝักกัดกินทำลายดอก

6.2.4 หนอนกระตุ้ฝัก

ลักษณะและการทำลาย ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืน วางไข่เป็นกลุ่มสีน้ำตาลคล้ายฟางข้าว ตามใบ กิ่ง และก้าน หนอนวัยแรกอยู่รวมเป็นกลุ่มเกาะกินใบ ก้านและฝัก เมื่อหนอนโตขึ้นจะเคลื่อนย้ายกัดกินทุกส่วนของพืช ทำให้เกิดความเสียหายรุนแรง พบทำลายได้รวดเร็วและตลอดทั้งปี หนอนเข้าดักแด้ในดิน

ช่วงเวลาระบาด พบตลอดฤดูปลูก

การป้องกันกำจัด

- เก็บกลุ่มไข่และหนอนทำลาย
- สุ่มสำรวจกลุ่มไข่และหนอน จากพืชจำนวน 100 ต้นต่อไร่ ทุก 5-7 วัน ถ้าพบไข่เฉลี่ย 1 กลุ่ม หรือหนอน 0.5 ตัวต่อต้น ให้ใช้สารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชตามคำแนะนำในตารางที่ 2

6.2.5 แมลงหวีขาว

ลักษณะและการทำลาย ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ เป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสที่สำคัญ คือ โรคเส้นใบเหลือง ทำให้เกิดอาการต่างเหลืองตามเส้นใบ ฝักเป็นสีเหลืองไม่เป็นที่ต้องการของตลาด

ช่วงเวลาระบาด ระบาดได้ตลอดฤดูปลูก

การป้องกันกำจัด

- หลังกอกให้พ่นสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชทุก 5-7 วัน ตามคำแนะนำในตารางที่ 2

แมลงหวีขาวพาหะนำโรคไวรัส

ตารางที่ 2 การใช้ชีวอินทรีย์และสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูของกระเจี๊ยบเขียว

แมลงศัตรูพืช	ชีวอินทรีย์/สารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ^{1/}	อัตราการใช้/น้ำ 20 ลิตร	วิธีการใช้/ข้อควรระวัง	หยุดการใช้สารก่อนเก็บเกี่ยว	
หนอนกระทู้หอม	บาซิลลัส ทูริงเอนซิส* (เชื้อแบคทีเรีย)	40-60 กรัม	พ่นเมื่อพบกลุ่มไข่มากกว่า 1กลุ่ม หรือหนอนมากกว่า 1 ตัวต่อต้น	1 วัน	
	นิวเคลีย โพลีฮีโดรซิส ไวรัส*	30 มิลลิลิตร	ควรผสมสารจับใบและพ่นในช่วงเย็น สามารถใช้พ่นขณะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้	1 วัน	
	ทีบูทีโนไซด์ (20% เอฟ)	10 มิลลิลิตร	พ่นสลับกับเชื้อไวรัส และเชื้อแบคทีเรีย แต่ในระยะเก็บเกี่ยว ให้ใช้แต่เชื้อไวรัส หรือเชื้อแบคทีเรียที่แนะนำ	14 วัน	
เพลี้ยจักจั่นฝ้าย	แลมบ์ดา ไซฮา โลทริน (2.5% อีซี)	20 มิลลิลิตร	เริ่มพ่นเมื่อพบตัวอ่อนมากกว่า 1 ตัวต่อใบ โดยสุม 100 ต้นต่อไร่ ต้นละ 5 ใบ ทุก 7 วัน จนถึงระยะเก็บเกี่ยว	8 วัน	
	เฟนโพรพาทริน (10% อีซี)	20 มิลลิลิตร		7 วัน	
	แอลฟาไซเพอร์ เมทริน/ พีบีไอ (5% / 25% อีซี)	10 มิลลิลิตร		5 วัน	
	ฟีโปรนิล (5% เอสซี)	20 มิลลิลิตร		7 วัน	
	อิมิตาโคลพริด (10% เอสแอล)	20 มิลลิลิตร		14 วัน	
	สารสกัดสะเดา 100 พีพีเอ็ม			พ่นในระยะเก็บเกี่ยวเมื่อพบการระบาด	1 วัน
	หนอนเจาะสมอฝ้าย	นิวเคลีย โพลีฮีโดรซิส ไวรัส *		30 มิลลิลิตร	พ่นทุก 7 วัน เมื่อพบการระบาด

แมลงศัตรูพืช	ชีวภัณฑ์/สารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ^{1/}	อัตราการใช้น้ำ 20 ลิตร	วิธีการใช้/ข้อควรระวัง	หยุดการใช้สารก่อนเก็บเกี่ยว
หนอนกระทู้ผัก	นิวเคลีย โพลีไฮโดรซิสไวรัส *	30 มิลลิลิตร	เริ่มพ่นเมื่อพบการระบาดของหนอน 0.5 ตัวต่อต้น ควรผสมสารจับใบและพ่นในช่วงเย็น สามารถใช้พ่นในขณะที่เก็บเกี่ยวได้	1 วัน
	แลมเบิร์ต้า ไซฮาโลทริน (2.5% อีซี)	20 มิลลิลิตร	ให้พ่นสลับกับเชื้อไวรัสแต่ในระยะเก็บเกี่ยวให้ใช้เชื้อไวรัสที่แนะนำ	8 วัน
	คลอร์ฟลูอาซูรอน (5% อีซี)	20 มิลลิลิตร		7 วัน
แมลงหวี่-ขาว	คาร์โบซัลแฟน (20% อีซี)	50 มิลลิลิตร	พ่นเมื่อพบการระบาดของแมลงทุก 5-7 วัน หลังออก	15 วัน
	ฟิโปรนิล (5% เอสซี)	40 มิลลิลิตร		7 วัน

1/ ในวงเล็บคือ เปอร์เซ็นต์สารออกฤทธิ์และสูตรของสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช

* ชิวินทรีย์

หมายเหตุ ขณะเก็บเกี่ยวผลผลิตไม่ควรพ่นสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช

6.3 วัชพืชและการป้องกันกำจัด

6.3.1 ชนิดวัชพืช

วัชพืชฤดูเดียว เป็นวัชพืชที่ครบวงจรชีวิตภายในฤดูเดียว ส่วนมากขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด

● **วัชพืชประเภทใบแคบ** เช่น หญ้านกสีชมพู หญ้าตีนติด หญ้าตีนนก หญ้าปากควาย และหญ้าดอกขาว

● **วัชพืชประเภทใบกว้าง** เช่น ผักโขม ผักเบี้ยหิน ผักเบี้ยใหญ่ ผักบุ้งยาง เทียนนา โทงเทง กะเม็ง และสาบแร้งสาบกา

● **วัชพืชประเภทกก** ได้แก่ กกทราย และหนวดปลาชุก

วัชพืชข้ามปี เป็นวัชพืชที่ส่วนมากขยายพันธุ์ด้วยต้น หัว เหง้า ไทล ได้ดีกว่าขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด วัชพืชข้ามปี ที่พบมาก คือ แห้วหมู หญ้าชันกาด และหญ้าแพรก

6.3.2 การป้องกันกำจัด

- ไถดิน 1-2 ครั้ง ตากดินไว้ 7-14 วัน พรวันดิน 1-2 ครั้ง
- ควรเก็บเศษซาก ราก เหง้า หัว และไหลของวัชพืชข้ามปีออกจากแปลง
- กำจัดวัชพืชด้วยแรงงานหรือเครื่องจักรกลระหว่างแถวปลูก ขณะที่วัชพืชยังเล็กหรือ

ยังไม่ออกดอก

หญ้านกสีชมพู

หญ้าดอกขาว

กะเม็ง

แห้วหมู

กกทราย

ผักโขม

7. คำแนะนำการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้องและเหมาะสม

การใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่เหมาะสม เกษตรกรต้องรู้จักศัตรูพืช ชนิดและอัตราการใช้ของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช การเลือกใช้เครื่องพ่นและหัวฉีดที่ถูกต้อง รวมทั้งการพ่นที่ถูกต้อง มีข้อแนะนำควรปฏิบัติดังนี้

7.1 การใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

- ตรวจสอบอุปกรณ์เครื่องพ่นอย่าให้มีรอยร้าว เพื่อป้องกันสารพิษเปื้อกเปื้อนเสื้อผ้าและร่างกายของผู้พ่น
- ต้องสวมเสื้อผ้าและอุปกรณ์ป้องกันสารพิษ ได้แก่ หน้ากากหรือผ้าปิดจมูก ถุงมือ หมวก และรองเท้าเพื่อป้องกันอันตรายจากสารพิษ
- อ่านฉลากคำแนะนำ เพื่อคุณสมบัติและการใช้ของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ก่อนปฏิบัติงานทุกครั้ง
- ควรพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชในช่วงเช้าหรือเย็นขณะลมสงบ หลีกเลี่ยงการพ่นในเวลาแดดจัดหรือลมแรง และขณะปฏิบัติงานผู้พ่นต้องอยู่เหนือลมตลอดเวลา
- เตรียมสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชสำหรับใช้ให้หมดในคราวเดียว ไม่ควรเหลือติดค้างในถังพ่น
- ปิดฝาภาชนะบรรจุสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชให้สนิทเมื่อเลิกใช้ เก็บไว้ในที่มิดชิด ห่างจากสถานที่ปรุงอาหาร แหล่งน้ำ และต้องใส่กุญแจโรงเก็บทุกครั้ง
- ภายหลังกการพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชทุกครั้ง ผู้พ่นต้องอาบน้ำ สระผม และเปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ทันที เสื้อผ้าที่ใส่ขณะพ่นสารต้องซักให้สะอาดทุกครั้ง
- ไม่เก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ใช้จะสลายตัวถึงระดับปลอดภัย โดยดูจากตารางคำแนะนำการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช หรือฉลากที่ภาชนะบรรจุ
- เมื่อใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชหมดแล้ว ให้ล้างขวดบรรจุสารด้วยน้ำ 2-3 ครั้ง เทน้ำลงในถังพ่นสาร ปรับปริมาตรน้ำตามความต้องการก่อนนำไปใช้พ่นป้องกันกำจัดศัตรูพืชสำหรับภาชนะบรรจุสารเคมีที่ล้างแล้ว คือ ขวด ถังกรองกระดาษ และถุงพลาสติก ให้ทำลายโดยการฝังดินห่างจากแหล่งน้ำ และให้ความลึกมากพอที่สัตว์ไม่สามารถคุ้ยขึ้นมาได้ ห้ามเผา และห้ามนำมาใช้ใหม่อีก

7.2 การใช้เครื่องพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

7.2.1 เครื่องพ่นสาร ได้แก่

- เครื่องพ่นสารแบบสูบโยกสะพายหลัง
- เครื่องยนต์พ่นสารชนิดใช้แรงดันของเหลว

7.2.2 วิธีการใช้

- เครื่องพ่นสารแบบสูบโยกสะพายหลัง ใช้อัตราการพ่น 60-80 ลิตรต่อไร่ การพ่นสารเพื่อกำจัดแมลงและโรคพืช เลือกใช้หัวฉีดแบบกรวยขนาดเล็ก (เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.6-1.0 มิลลิเมตร) สำหรับการพ่นสารกำจัดวัชพืช เลือกใช้หัวฉีดแบบพัด หรือแบบปะทะ

- การพ่นสารกำจัดวัชพืช ต้องไม่ใช่เครื่องพ่นร่วมกับเครื่องพ่นสารป้องกันกำจัดแมลงและโรคพืช ขณะพ่นกดหัวฉีดต่ำและถือหัวฉีดระดับเดียวตลอดการปฏิบัติงานเพื่อให้ละอองสารเคมีตกลงบนวัชพืชที่ต้องการควบคุมสม่ำเสมอ การพ่นสารกำจัดวัชพืชคลุมดินป้องกันวัชพืชก่อนงอก ต้องระวังการพ่นซ้ำแนวเดิมเพราะจะทำให้สารกำจัดวัชพืชตกลงเป็นสองเท่า และหลังพ่นไม่ควรรวบรวมนิวหน้าดิน

- เครื่องยนต์พ่นสารชนิดใช้แรงดันของเหลว ใช้อัตราการพ่น 80-120 ลิตรต่อไร่ ใช้หัวฉีดแบบกรวยขนาดกลาง (เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.0-2.0 มิลลิเมตร) ปรับความดันในระบบการพ่นไว้ที่ 10 บาร์ หรือ 150 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว ถ้าเป็นหัวฉีดแบบกรวยชนิดปรับได้ ควรปรับให้ได้ละอองกระจายกว้างที่สุดซึ่งจะได้ละอองขนาดเล็กสม่ำเสมอ เหมาะสำหรับการพ่นสารป้องกันกำจัดแมลงและโรคพืช

- การพ่นใช้ความเร็วในการเดิน ประมาณ 1-2 ก้าวต่อวินาที พ่นให้คลุมทั้งต้น ไม่ควรพ่นจื๋นนานเกินไปเพราะจะทำให้น้ำยาไหลลงดิน ควรพลิก-หงาย หรือยกหัวฉีดขึ้น-ลงเพื่อให้ละอองแทรกเข้าทรงพุ่มได้ดีโดยเฉพาะด้านใต้ใบ

- เริ่มทำการพ่นจากใต้ลม และขยายแนวการพ่นขึ้นเหนือลม ขณะเดียวกันให้หันหัวฉีดไปทางใต้ลมตลอดเวลาเพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

8. การเก็บเกี่ยว

8.1 ระยะเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม

- หลังดอกบาน 4-5 วัน ซึ่งฝักมีขนาด 7-12 เซนติเมตร สำหรับบริโภคนสด หรือ 5-9 เซนติเมตร สำหรับการแช่แข็ง เก็บเกี่ยวฝักช่วงเช้า

8.2 วิธีการเก็บเกี่ยว

- สวมถุงมือผ้าทับด้วยถุงมือยาง เพื่อป้องกันการระคายเคืองเนื่องจากขนของกระเจี๊ยบเขียว
- ใช้วัสดุที่คมตัดขั้วกระเจี๊ยบเขียวให้ตรง ไม่เป็นปากฉลาม มีก้านติดไม่เกิน 1 เซนติเมตร ตัดที่ละฝักใส่ภาชนะที่สะอาด
- ภาชนะที่ใส่ผลผลิตระหว่างเก็บเกี่ยว ควรบรรจุได้ไม่เกิน 3 กิโลกรัม
- การเด็ดใบติดฝักซึ่งเก็บเกี่ยวไปแล้วทิ้ง เพื่อให้แสงแดดส่องทั่วทั้งต้น และลดการระบาดของโรค

8.3 มาตรฐานคุณภาพฝัก

- ฝักอ่อนสด สีเขียว-เขียวเข้มสม่ำเสมอทั้งฝัก มีเส้นใยน้อย ฝักตรงมี 5 เหลี่ยม ความยาว 7-12 เซนติเมตร สำหรับบริโภคนสด และความยาว 5-9 เซนติเมตร สำหรับฝักแช่แข็ง
- ปราศจากโรค แมลง และรอยตำหนิ

เก็บเกี่ยวครั้งแรกเมื่อพืชอายุ 45 วัน

เก็บเกี่ยวหลังดอกบาน 4-5 วัน

การเก็บเกี่ยวกระเจี๊ยบเขียว

ผลผลิตกระเจี๊ยบเขียวเพื่อการส่งออก

9. วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว

ฝักกระเจียบเขียวที่ได้มาตรฐานการส่งออก

การบรรจุกระเจียบเขียวเพื่อการส่งออก

9.1 การเก็บรักษาผลผลิตและการบรรจุ

- ให้นำเข้าที่ร่ม หรือโรงเรือนที่มีการระบายอากาศดี ไม่ให้ถูกแสงแดดโดยตรง
- คัดฝักตามมาตรฐานคุณภาพฝักข้อ 8.3 หรือของผู้รับซื้อ
- การบรรจุเพื่อส่งออกส่วนใหญ่บรรจุอยู่ในถุงตาข่ายซึ่งบรรจุได้ประมาณ 10 ฝัก
- เก็บรักษาผลผลิตในห้องเย็นที่อุณหภูมิประมาณ 10-15 องศาเซลเซียส
- สถานที่เก็บชั่วคราวหรือบรรจุต้องอยู่ห่างจากสิ่งปฏิกูลเพื่อป้องกันเชื้อโรคปนเปื้อน

9.2 การขนส่ง

- เตรียมการเรื่องตลาดรับซื้อ และยานพาหนะในการขนส่งไว้ล่วงหน้า
- การขนส่งทางไกล ควรส่งโดยรถที่มีระบบห้องเย็นอุณหภูมิ 10-15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 90-95 เปอร์เซ็นต์
- ถ้าขนส่งโดยยานพาหนะที่ไม่มีระบบห้องเย็น ควรส่งถึงปลายทางภายในระยะเวลาไม่เกิน 12 ชั่วโมง หลังการเก็บเกี่ยว
- ใช้ยานพาหนะที่สะอาดและเหมาะสมกับปริมาณของกระเจียบเขียว

10. การบันทึกข้อมูล

เกษตรกรควรบันทึกการปฏิบัติงานในขั้นตอนการผลิตต่างๆ ให้มีการตรวจสอบได้ หากเกิดข้อผิดพลาดบกพร่องขึ้น สามารถจัดการแก้ไขหรือปรับปรุงได้ทันท่วงที เช่น

- สภาพแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ ความชื้น ปริมาณน้ำฝน
- ชื่อพันธุ์ วันปลูก วันถอนแยก
- วันใส่ปุ๋ย ชนิดสารเคมี
- วันที่ศัตรูพืชระบาด
- วันเก็บเกี่ยว ค่าใช้จ่าย ปริมาณผลผลิต และรายได้
- ปัญหาอุปสรรคอื่นๆ ในช่วงฤดูปลูก การเก็บเกี่ยวและการขนส่ง

แมลงศัตรูกระเจียบเขียว

หนอนกระทู้หอมกัดกินใบและฝัก

เพลี้ยจักจั่นฝ้ายดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ

หนอนเจาะสมอฝ้ายทำลายดอก

หนอนเจาะสมอฝ้ายทำลายฝัก

หนอนกระทู้ฝักกัดกินทำลายดอก

โรคเส้นใบเหลืองแพร่ระบาดโดยแมลงหวีขาว

แมลงหวีขาวพาหะนำโรคไวรัส

วัชพืช

กะเม็ง

ผักโขม

แห้วหมู

หญ้านกสีชมพู

กกทราย

หน้าดอกข้าว

การเก็บเกี่ยว

เก็บเกี่ยวครั้งแรกเมื่อพืชอายุ 45 วัน

เก็บเกี่ยวหลังดอกบาน 4-5 วัน

การเก็บเกี่ยวกระเจี๊ยบเขียว

ผลผลิตกระเจี๊ยบเขียวเพื่อการส่งออก

หลังเก็บเกี่ยว

ฝักกระเจี๊ยบเขียวที่ได้มาตรฐานการส่งออก

การบรรจุกระเจี๊ยบเขียวเพื่อการส่งออก

คำสั่งกรมวิชาการเกษตร

ที่ 3706/2543

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างเกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตพืช

อนึ่ง คำสั่งกรมวิชาการเกษตรที่ 1876/2541 ลงวันที่ 5 สิงหาคม 2541 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างการผลิตสินค้าเกษตรอย่างถูกต้องและเหมาะสมไว้แล้วนั้น เนื่องจากคณะกรรมการบางท่านได้เกษียณอายุราชการ และบางท่านมีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ใหม่ ดังนั้นเพื่อความเหมาะสมและดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการกำหนดและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรส่งออกของประเทศไทยควบคู่กับการปรับปรุงคุณภาพสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ภายใต้กรอบข้อตกลงขององค์การการค้าโลก หรือ WTO ที่ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติตามสินค้าเกษตรตามมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช โดยให้ความสำคัญด้านคุณภาพสินค้าเพื่อคุ้มครองสุขอนามัยของประชากร และลดปัญหาทางด้านคุณภาพสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของไทยไม่ได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ จึงขอยกเลิกคำสั่งกรมวิชาการเกษตรที่ 1876/2541 ลงวันที่ 5 สิงหาคม 2541 และแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการขึ้นใหม่ เป็นคณะกรรมการจัดทำร่างเกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตพืช ประกอบด้วย

1. นายสาทร	สิริสิงห์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านศัตรูพืช	ประธานกรรมการ
2. นางอรนุช	ก่องกาญจนะ	ผู้อำนวยการกองกัญญาและสัตววิทยา	รองประธานกรรมการ
3. นายสุวัฒน์	จันทร์ปรณิก	ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี สถาบันวิจัยพืชสวน	กรรมการ
4. นางสาวปณิ	อัมพัทธ์	ผู้อำนวยการสำนักประสานงาน โครงการนำร่องการผลิตพืชผัก และผลไม้อนามัย	กรรมการ
5. นางสาวอรุณี	วงษ์กอบรัชฎ์	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญญาและสัตววิทยา	กรรมการ
6. นางมาลี	ชวณะพงศ์	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญญาและสัตววิทยา	กรรมการ
7. นายอุทัย	เกตุนุติ	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญญาและสัตววิทยา	กรรมการ
8. นายไพศาล	รัตนเสถียร	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญญาและสัตววิทยา	กรรมการ
9. นางปิยรัตน์	เขียนมีสุข	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญญาและสัตววิทยา	กรรมการ
10. นายเกรียงไกร	จำเริญมา	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญญาและสัตววิทยา	กรรมการ
11. นางจันทร์ทิพย์	ธำรงค์สกุล	นักวิทยาศาสตร์ 8 ว. กองวัตถุมีพิษการเกษตร	กรรมการ
12. นายสุชาติ	วิจิตรานนท์	นักวิชาการโรคพืช 8 ว. กองโรคพืชและจุลชีววิทยา	กรรมการ
13. นางเกลียวพันธ์	สุวรรณรักษ์	นักวิชาการเกษตร 8 ว. กองพฤกษศาสตร์และวัชพืช	กรรมการ
14. นางชณิกา	เอี่ยมสุภาษิต	หัวหน้าฝ่ายติดตามและประเมินผล สถาบันวิจัยพืชไร่	กรรมการ
15. นายสงกรานต์	จิตรกร	นักวิชาการเกษตร 8 ว. สถาบันวิจัยข้าว	กรรมการ
16. นางสาวพรรณนีย์	วิชชาชู	หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ สำนักงานเลขานุการกรม	กรรมการ
17. นางศิริพร	สินธุเสก	นักวิชาการเกษตร 7 ว. กองแผนงานและวิชาการ	กรรมการ และเลขานุการ
18. นางปิยนุช	นาคะ	นักวิชาการเกษตร 7 ว. สถาบันวิจัยพืชสวน	กรรมการ และ ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่

1. หาข้อมูลการผลิตพืช
2. จัดทำร่างการผลิตที่มีคุณภาพและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (Good Agricultural Practice : GAP) ของพืช
3. เผยแพร่ข้อมูลและวิธีการผลิตของพืชแก่เกษตรกรผู้ผลิตและผู้ประกอบการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2543

(นายอนันต์ ตาโลดม)

อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

**คำสั่งกรมวิชาการเกษตร
ที่ 3237/2544**

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำกร่างเกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตพืช

อนุสนธิ คำสั่งกรมวิชาการเกษตรที่ 3706/2543 ลงวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2543 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำกร่างเกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตพืช นั้น เนื่องจากคณะกรรมการบางท่านได้เกษียณอายุราชการ และมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งและหน้าที่ใหม่ ดังนั้น เพื่อความเหมาะสมและให้มีการดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ในการกำหนดและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรส่งออกของประเทศไทยควบคู่กับการปรับปรุงคุณภาพสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากลให้เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ภายใต้กรอบข้อตกลงขององค์การการค้าโลก หรือ WTO ที่ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าเกษตรตามมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช โดยให้ความสำคัญด้านคุณภาพสินค้าเพื่อคุ้มครองสุขอนามัยของประชากรและด้านคุณภาพสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของไทย ให้ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ จึงให้ยกเลิกคำสั่งกรมวิชาการเกษตรที่ 3706/2543 ลงวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2543 และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำกร่างเกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตพืชขึ้นใหม่ประกอบด้วย

1. นายสาทร	สิริสิงห์	ที่ปรึกษากรมวิชาการเกษตร	ที่ปรึกษา
2. นางอรนุช	กองกาญจนะ	ผู้อำนวยการกองกัญและสัตววิทยา	ประธานกรรมการ
3. นายสุขวัฒน์	จันทร์ปรณิก	ผู้อำนวยการกองปฐพีวิทยา	รองประธานกรรมการ
4. นางสุนันทา	ชมภูนิช	นักวิทยาศาสตร์ 8 ว. กองเกษตรเคมี	กรรมการ
5. นางสาวอรุณี	วงศ์กอบรัฐภักดิ์	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญและสัตววิทยา	กรรมการ
6. นางมาลี	ชวณะพงศ์	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญและสัตววิทยา	กรรมการ
7. นางอัมพร	วิโนทัย	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญและสัตววิทยา	กรรมการ
8. นายไพศาล	รัตนเสถียร	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญและสัตววิทยา	กรรมการ
9. นางปิยรัตน์	เขียนมีสุข	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญและสัตววิทยา	กรรมการ
10. นายเกรียงไกร	จำเริญมา	นักกีฏวิทยา 8 ว. กองกัญและสัตววิทยา	กรรมการ
11. นางจันทร์ทิพย์	ธำรงค์สกุล	นักวิทยาศาสตร์ 8 ว. กองวัตถุมีพิษการเกษตร	กรรมการ
12. นางพัฒนา	สนธิรัตน์	นักวิชาการโรคพืช 8 ว. กองโรคพืชและจุลชีววิทยา	กรรมการ
13. นางเกลียวพันธ์	สุวรรณรักษ์	นักวิชาการเกษตร 8 ว. กองพฤกษศาสตร์และวัชพืช	กรรมการ
14. นายสุวัฒน์	รัตนะรัต	นักวิชาการเกษตร 8 ว. กองปฐพีวิทยา	กรรมการ
15. นายทวี	คุปต์กาญจนากุล	นักวิชาการเกษตร 8 ว. สถาบันวิจัยข้าว	กรรมการ
16. นางชณิกา	เอี่ยมสุภามิต	นักวิชาการเกษตร 7 ว. สถาบันวิจัยพืชไร่	กรรมการ
17. นางสาวพรรณนีย์	วิชชาชู	หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ สำนักงานเลขานุการกรม	กรรมการ
18. นางศิริพร	สินธุเสก	นักวิชาการเกษตร 7 ว. กองแผนงานและวิชาการ	กรรมการ และเลขานุการ
19. นางปิยนุช	นาคะ	นักวิชาการเกษตร 7 ว. สถาบันวิจัยพืชสวน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
20. นางจันทร์ธา	บดีศร	นักวิชาการสถิติ 6 ว. กองแผนงานและวิชาการ	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่และรับผิดชอบ ดังนี้

1. ติดต่อประสานงานจัดหาข้อมูลการผลิตของพืช
2. จัดทำกร่างการผลิตที่มีคุณภาพและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (Good Agricultural Practice : GAP) ของพืช
3. เผยแพร่ข้อมูลและวิธีการผลิตพืชแก่เกษตรกรผู้ผลิตและผู้ประกอบการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544

(นายสมศักดิ์ สิงห์ทอง)
อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

รายชื่อผู้ให้ข้อมูล

1. นายประเสริฐ	อนุพันธ์	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพืชสวน สถาบันวิจัยพืชสวน
กรมวิชาการเกษตร
2. นายอำนาจ	อรรถลักรอง	นักวิชาการเกษตร 5 ศูนย์วิจัยพืชสวนพิจิตร
กรมวิชาการเกษตร
3. นางเครือพันธ์	กิตติปรกรณ์	นักวิชาการโรคพืช 7 ว. กองโรคพืชและจุลชีววิทยา
กรมวิชาการเกษตร
4. นายนิยมรัฐ	ไตรศรี	นักวิชาการโรคพืช 7 ว. กองโรคพืชและจุลชีววิทยา
กรมวิชาการเกษตร
5. นายสมรวย	รวมชัยอภิกุล	นักกีฏวิทยา 5 กองกีฏและสัตววิทยา
กรมวิชาการเกษตร
6. นางเสริมศิริ	คงแสงดาว	นักวิชาการเกษตร 7 ว. กองพฤกษศาสตร์และวัชพืช
กรมวิชาการเกษตร
7. บริษัทยูนิซีดส์ จำกัด		

สถานที่ติดต่อ

1. ศูนย์วิจัยพืชสวนพิจิตร ตำบลโรงช้าง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 66000
โทรศัพท์ 0-5661-2352 โทรสาร 0-5661-2351
E-mail : phorc@thaimail.com
2. สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กทม. 10900
โทรศัพท์ 0-2579-0508 โทรสาร 0-2561-4667
E-mail : hort@doa.go.th
3. กองโรคพืชและจุลชีววิทยา กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กทม. 10900
โทรศัพท์ 0-2579-9582 โทรสาร 0-2940-6371
E-mail : pip@doa.go.th
4. กองกีฏและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กทม. 10900
โทรศัพท์ 0-2579-5583, 0-2579-3704 โทรสาร 0-2940-5396
E-mail : entozoo@doa.go.th
5. กองพฤกษศาสตร์และวัชพืช กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กทม. 10900
โทรศัพท์ 0-2579-5247 โทรสาร 0-2579-4230
E-mail : wsc@doa.go.th

เกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับกระเจี๊ยบเขียว

Good Agricultural Practice (GAP) for Okra

ออกแบบปก/จัดรูปเล่ม	:	ทิพย์ เลชะกุล
ภาพปก	:	ปิยรัตน์ เขียนมีสุข
ภาพประกอบ	:	กรมวิชาการเกษตร
พิมพ์	:	ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2545
จำนวนพิมพ์	:	10,000 เล่ม
พิมพ์ที่	:	โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

